

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quanto zelo Phinees exarserit in peccantes?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

triam amisit, nam ei exilium indictum est. Nec rex tantum luit, sed regis etiam liberi vrbe exacti sunt; vt documentum essent, nulli de plebe adultero impune esse oportere, quando Romani ne regibus quidem pepercérunt. Quanquam & illud licet obseruare, permisum hoc stuprum à Deo in iustum Collatini pœnam admonitionemque, incaute, inter pocula, loquentium, sermonibusque vtentium ad libidines excitandas. Nam tum in castris, cùm ferro esset quies, vino pugnabatur, & fabulis Venerem, non Martem spirantibus. Siquidem regij iuuenes interdum (hodie non interdum, sed ferè continuò) otium conniuixi confessionibusq; inter se terebant. Fortè potantibus his, apud Sex. Tarquinium, ubi & Collatinus conabantur, Tarquinius, Egerij filius, incidit de vxoribus mentio. Suam quisq; laudare miris modis, &c. ibi Sex. Tarquinium mala libido Lucretie per vim stranda capit. Hæc est debita merces maritorum vxores suas alijs laudantium & commendantium, hic fructus pudicitiam prostituentium colloquiorum. Qui laudat merces, vanales facit; & furibus se exponit, qui thesaurum non abscondit. Quām autem longè grauius peccant illi viri, qui coniuges suas, in omni libertate, sinunt habitare solas, ibi, ubi ianua patet petulantiae totius iuuentutis? Audit maritus, intrare comatulos, potare, saltare, pernoctare: & nihil mali metuit? ò stupidam patientiam! & quo quis Bruto magis brutam? Hoc seculi nostri dederus est. Tarquinij non desunt, desunt Collatini.

Sed, vt ad viam redeat oratio, nihil mirum est, adulteria tam calidè punita, quando vel fornicationes ardentissimis animis sunt vindicatae. *Vnus de filiis Israël intravit, coram fratribus suis, ad scortum Madianitidem (Cozbi filiam Sur principis nobilissimi Madianitarum) vidente Moysē, & omni turba filiorum Israël, qui flebant ante fores tabernaculi. Quod cùm vidisset Phinees filius Eleazar filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, ingressus est, post virum Israëlitem in lupanar, & perfodit ambos simul.* Hoc, siue fecit singulari instinctu, siue auctoritate Moysis videntis ac permittentis, siue potius jussu eiusdem, qui paulo prius dixerat ad iudices Israël: occidat unusquisque proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor; certè placuit

VI.

Num. 25. 6.

Ggg

Deo

Deo dicenti: Phinees filius Eleazar filii Aaron sacerdotis auer-
iram meam à filiis Israël: quia zelo meo commotus est contra eos, &
non ipse delerem filios Israël in zelo meo. Quis autem fuit zelus illi
Dei? Morabatur, eo tempore, Israël in Setim, & fornicatus est p-
pulus cum filiabus Moab. Hæc promulgat, quæ pœnæ la-
quis fuit zelus Dei? Tolle cunctos Principes populi, ait ad Moysem,
& suspende eos contra solem in patibulis. Hoc Principibus evenit,
fornicationem non punientibus: è populo occisi sunt virginis
quatuor millia; ne quis dicat, nimis magnus numerus est adul-
terorum, ciuitas esset euacuanda; si omnes punirentur. Non
excusat scelus, sed auget peccantium multitudo. Si multide-
linquunt, multi plectendi sunt. Numerus non crevit, si ini-
tijs obstitisset magistratus: qui si se numerosinit ternerri, caueat
ne fuorem Domini in se concitet, quem placare posset, &
cum Phinees, zelo Dei, hominum flagitia extirparet. Nam

Psal. 105. 29.

quando & Israëlitæ irritauerunt eum in adiumentionibus suis: &
multiplicata est in eis ruina, stetit Phinees, & placavit, & cessavit
quaestatio. Cessaret & nostra tam diuturna quaestatio, si in ij
zelus hic Dei esset, quorum est in mala hominum facinora ani-
maduertere. Non est hæc clementia, ô Principes: Dum vos
parcitis flagitiosis, totas Deus punit communites. Cessaret
quaestatio, si vos paucis victimis iram eius placaretis. Parcitis
vni, oceiditis multos. Immò dum nocenti parcitis, occiditis
innocentes.

VII.

Gen. 34. 25.

Alius animus est ijs, qui Dei zelo ardent; quales fuere
Simeon & Levi fratres Dinæ, qui ob sororis suæ raptum, Sichi-
mitarum urbem ingressi, interfecitq; omnibus masculis, Hemor
& Sichem pariter necauerunt, tollentes Dinam de domo Sichem fa-
torem suans. Quibus egressis, irruerunt super occisos ceteri filii Is-
rael, & depopulati sunt urbem in ultionem stupri. Oves eorum, &
armamenta, & asinos cunctaq; vastantes, qua in domibus & in agri
erant: parvulos quoq; eorum, & uxores duxerunt captivas. Quan-
tum apud hos odium impuritatis? Vna virgo violata est, &
tota ciuitas vastata. Unus peccauit, & omnes luerunt. Et qui
peccauerat erat filius principis terræ illius: in tanto facinus alij
dissimulassent: alij sororibus suis nuptias prensassent. Sed &
parens